

Ο Φώτης Χαραλαμπίδης σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

"Ναι" στην προσπάθεια

Η απόφαση του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ να προωθήσουν τον Λουκά Παπαδήμο στην πρωθυπουργία, είναι εξαιρετικά σημαντική. Δεν εξασφαλίζει την αποτελεσματική αντιμετώπιση των μεγάλων οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων εξασφαλίζει, όμως, μία σοβαρή προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση. Τα δύο ελληνικά κόμματα εξουσίας προσπάθησαν να κρατήσουν τις πολιτικές εξελίξεις σε ένα παραδοσιακό πλαίσιο, για διαφορετικούς λόγους το καθένα. Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να συγκρατήσει την εκλογική πτώση και να διατηρήσει τον πολιτικό έλεγχο του Κινήματος. Η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας επιδιώκει να κατοχυρώσει τα δημοσκοπικά της κέρδη και να αποτρέψει ανακατατάξεις στην ευρύτερη Κεντροδεξιά και στο σύνολο του πολιτικού συστήματος.

Ο απόλυτος διασυρμός

Τα ελληνικά κόμματα εξουσίας τελικά τα κατάφεραν. Διασύρθηκαν! Το ΠΑΣΟΚ γιατί είχε την φαινή ιδέα του δημοψηφίσματος, που αναστάτωσε την Ελλάδα και την Ευρώπη, την οποία εγκατέλειψε, ύστερα από τα ταπεινωτικά τελεσίγραφα που επέδωσαν Μέρκελ και Σαρκοζί στον Γιώργο Παπανδρέου. Η Νέα Δημοκρατία γιατί υποχρεώθηκε να περάσει από τα αδιάλυκτα "όχι" στα "ίσως", για να καταλήξει στα δειλά "να", βάζοντας ορισμένους αστερίσκους, προκειμένου να περιορίσει κάποια ψήγματα αξιοπρέπειας. Διαπίστωσε, αρκετό καιρό πριν αναλάβει την ευθύνη της διακυβέρνησης, ότι ένα αστικό κόμμα που θέλει να είναι πολυσοφικτικό, δεν μπορεί να κάνει αζημίως ακτιβισμό αριστερού τύπου. Μεσολάβησαν και από τις δύο πλευρές τακτικισμοί του χειριστού είδους, για να μη διασαλευθούν οι εσωκομματικές ισορροπίες, μπλόφες κακής ποιότητας, για να ξεγελαστεί η ελληνική κοινή γνώμη και εκβιασμοί επιπέδου νηπιαγωγείου, για να στριμωχτεί ο αντίπαλος.

Το δυστύχημα είναι ότι με τα καμώματά τους διέσυραν και την Ελλάδα. Αντιδρούμε με οργή και σωστά, για την ανοικία συμπεριφορά των ξένων, οι οποίοι για να μας δώσουν τα λεφτά, θέλουν τις υπογραφές των αρχηγών των ελληνικών κοιμμάτων εξουσίας. Δεν τους εμπιστεύονται. Δυστυχώς, έχουν δίκιο... Γιατί να εμπιστευθούν τις ηγεσίες των δύο κομμάτων, τα οποία έκαναν και κάνουν ό,τι μπορούν για να δυσφημίσουν τη χώρα τους; Το 2004, η κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή δεν δίστασε να προχωρήσει στην απογραφή, για να τσαλακώσει το ΠΑΣΟΚ και να απαλλαγεί από τις προεκλογικές δεσμεύσεις της. Το κοιμματικό συμφέρον πάνω από το εθνικό. Το 2009, η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου, για να απεγκλωβιστεί από το προεκλογικό σύνθημα "λεφτά υπάρχουν", εξέθεσε την Ελλάδα παρομοιάζοντάς την με Τιτανικό, έκανε λόγο για διεφθαρμένους πολίτες, εγκαλώντας την προηγούμενη κυβέρνηση, για παραχάραξη στοιχείων. Νόμιζε ότι έπαιρνε εκδίκηση για το έγκλημα της απογραφής, κά-

νοντας το ίδιο... έγκλημα... Ακόμη μια φορά το κοιμματικό συμφέρον μπήκε πάνω από το εθνικό. Όποιος κι αν ήταν στη θέση των δανειστών, τα ίδια πράγματα θα απαιτούσε από αφερέγυες πολιτικές ηγεσίες. Πάλι καλά που δεν ζήτησαν και πιο εξευτελιστικές υποχωρήσεις.

Στο περιθώριο

Η πενήντημερη ιλαροτραγωδία της αναζήτησης πρωθυπουργού κοινής αποδοχής, οδήγησε το ελληνικό πολιτικό σύστημα στα όρια του αυτο-εξευτελισμού. Με την εξέγερση "από τα κάτω", αποφεύχθηκαν τα χειρότερα.

Και ήλθε η επιλογή του Λουκά Παπαδήμου, αυτονόητη σε μια τέτοια συγκυρία, με την Ελλάδα ένα βήμα πριν από την απόλυτη καταστροφή. Τώρα, όλοι οφείλουν να πάρουν το μάθημά τους και να στηρίξουν χωρίς δισταγμούς και δεύτερες σκέψεις τη νέα κυβέρνηση, το στοίχημα της οποίας είναι πάρα πολύ δύσκολο. Η ελληνική κοινωνία απαιτούσε -και τώρα απαιτεί ακόμα πιο επιτακτικά- τη συνεννόηση και την ειλικρινή συνεργασία. Όποιος δεν το αντιλαμβάνεται, θα βρεθούν στο περιθώριο.

Ο Λουκάς Παπαδήμος στην "πρώτη σελίδα"

"Πρώτη είδηση" στα περισσότερα διεθνή ΜΜΕ αποτέλεσε η επιλογή του Λουκά Παπαδήμου για τη θέση του πρωθυπουργού της Ελλάδος στη μεταβατική κυβέρνηση που σχηματίστηκε την Παρασκευή 11 Νοεμβρίου.

Το CNN αφιέρωσε εκτεταμένο ρεπορτάζ, όχι μόνο για την επιλογή Παπαδήμου, αλλά και για τις προκλήσεις που ο νέος Έλληνας πρωθυπουργός καλείται να αντιμετωπίσει άμεσα, ενώ έκανε και αναφορά στο καλωσόρισμα που επιφύλαξαν στον Λουκά Παπαδήμο ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Χέρμαν Βαν Ρομπάι και ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζοζέ Μπαρόζο. Από την πλευρά του, το BBC, αναφέρθηκε στις διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν της επιλογής του Λ. Παπαδήμου για τη θέση του πρωθυπουργού, ενώ σε ανάλυση του προσημασμένου ότι ο νέος πρωθυπουργός θα έχει ισχυρή ευρω-στήριξη, αλλά επισημάνθηκε ότι αρκετοί Έλληνες θα δουν ευρωπαϊκό "δάκτυλο" πίσω από τις εξελίξεις. Παράλληλα, το MSNBC ανέφερε ότι "η Ελλάδα ορίζει τον πρώην τραπεζίτη Λ. Παπαδήμο ως νέο πρωθυπουργό", προσθέτοντας ότι "η μεταβατική κυβέρνηση θα εργαστεί για να κρατήσει την ανάστατη χώρα εκτός χρέους και εντός Ευρωζώνης", ενώ σε αντίστοιχο μήκος κύματος, η

DEUTSCHE WELLE, τόνισε ότι "οι Έλληνες πολιτικοί αρχηγοί συμφώνησαν ο Λ. Παπαδήμος, πρώην αντιπρόεδρος της ΕΚΤ, να ηγηθεί νέας μεταβατικής κυβέρνησης, έως τη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών, κάποια στιγμή την επόμενη χρονιά".

Σημαντική ημερομηνία η ορκωμοσία (11/11/11)

Την ημέρα της ορκωμοσίας της νέας ελληνικής κυβέρνησης, είχαμε 11/11/11. Θα έχουμε ξανά σε 100 χρόνια από τώρα, πρώτα ο Θεός, διότι δεν ξέρουμε αν θα υπάρχει Ελλάδα - μη σου πω και πλανήτης!

Ναι το ξέρω, εφιαλτικά ακούγονται αυτά, αλλά επειδή ποτέ δεν ξέρεις, κρατάω μια πισινή, διότι εγώ κι εσείς, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, δεν θα είμαστε εδώ τότε που θα ξαναγίνει 11/11/11. Ευελπιστώ όμως, ότι θα υπάρχει Ελλάδα. Θα μου πεις τώρα, άμα φύγω εγώ από εδώ και οδεύσω "ένθα απέδρα οδύνη, λύπη και στεναγμός", με νοιάζει τι θα γίνει πίσω; Εσένα μπορεί όχι, αλλά εμένα με νοιάζει. Γιατί άλλοι την άφησαν αυτή την πατρίδα σ' εμάς κι εμείς πρέπει να την αφήσουμε σ'αυτά και αβλάβη στους επόμενους κι εκείνοι με τη σειρά τους στους μεθεπόμενους και ούτω καθεξής. Υπό την έννοια αυτή, χαιρετώ και εγώ την ανάθεση της πρωθυπουργίας στον Λουκά Παπαδήμο!

Ζήσαμε 10 χρόνια σε 12 ημέρες...

Στα όρια της έκρηξης (κρόσια έγιναν τα νεύρα μας), να συμβαίνουν όλα τα παραδόξα μπροστά στα μάτια μας το τελευταίο 12ήμερο, τα οποία έληξαν αισίως με την ορκωμοσία της νέας ελληνικής κυβέρνησης. Από την ημέρα που τον Γιώργο Παπανδρέου τον τσίμπησε η γνωστή μύγα τσε-τσε, με την κωδική ονομασία "δημοψήφισμα για το ευρώ", ζήσαμε πράγματα και θάματα, που υπό φυσιολογικές συνθήκες, δεν θα συνέβαιναν ούτε στη διάρκεια δέκα ετών. Ή μήπως είκοσι; Αδυνατώ να προσδιορίσω. Αλλά ότι ζήσαμε ανεπανάληπτες στιγμές, αυτό δεν συζητείται!

Το δημοψήφισμα έκοψε το νήμα

Θα ξεχάσω εγώ, για παράδειγμα, το παγωμένο κλίμα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, όταν ο Γιώργος Παπανδρέου ανακοίνωσε τη διενέργεια δημοψηφίσματος; Το ακίνητο, αποσβολωμένο βλέμμα των υπουργών και των βουλευτών που κατάλαβαν ότι, "έτσι ξαφνικά", που λέει και το τραγούδι, κορόβαντο το νήμα μιας κυβέρνησης που δύο χρόνια πριν είχε κερδίσει περίπατο τις εκλογές, με 11 μονάδες διαφορά και τώρα θύμιζε ασθενή στα τελευταία του, που παλεύει να βγει η ψυχή του,

αλλά δεν τα καταφέρνει και βασανίζεται άσχημα. Θα ξεχάσω τα όσα ακολούθησαν; Όσα έμαθα για τις Κάννες και που έκαναν εμένα (εμένα!...) να κοκκινίσω - πόσο μάλλον τον Γιώργο, που τα άκουγε κιόλας κατά πρόσωπο! Μέχρι κι εκείνος ο Γιούνκερ, ο οποίος άμα το βρει δεν το αφήνει (το ούισκάκι) και πάνω στον πανικό του από το δημοψήφισμα, δεν κρατήθηκε και, όντας ντίβλα, τον έβριζε. Στιγμές ροκ...

Έψαχναν τρόπο να ωφεληθούν!

Και ύστερα ήρθε η Κυριακή. Όπου μαζεύτηκαν και είπαν να φτιάξουν κυβέρνηση συνεργασίας, μήπως (λέμε μήπως, γιατί όλα αυτά τα περί συνεργασίας, στον αέρα είναι) και σωθεί αυτή η έρημη η χώρα. Αλλά πέρασε η Κυριακή άπρακτη. Και μετά ήρθε η Δευτέρα. Άπρακτη και αυτή. Και μετά η Τρίτη. Και ύστερα η Τετάρτη. Και έγινε ο εξευτελισμός της ελληνικής πολιτικής ζωής πλήρης και ολοσχερής. Τέλειος. Και κατάλαβε και ο τελευταίος πολίτης της Ελλάδος ότι οι πολιτικοί αρχηγοί -μικροί, μεγάλοι δεν έχει σημασία (όλοι ίδιοι είναι)- το μόνο που τους απασχολεί είναι πώς θα βγουν ωφελημένοι. Οι ίδιοι και τα κόμματά τους. Και αν δεν υπάρχει κάτι να ωφεληθούν, τουλάχιστον να μη χάσουν. Να μη ζημιώσουν στο παραμικρό. Μετά τοποθετούν το εθνικό συμφέρον. Πολύ μετά. Να, εκεί πίσωωωω, να χρειάζεσαι κιάλια να το δεις...

Όλα περί πάρτης και όχι περί πατρίδος...

Φώναζαν εφημερίδες, ραδιόφωνα, κανάλια και η κοινή λογική για τον Λουκά Παπαδήμο, ότι είναι η ιδανικότερη επιλογή, ότι ξέρει το θέμα, το έχει χειριστεί, είναι οικονομολόγος περιωπής και, ως εκ τούτου, αναλάμβανε, θα ήταν ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. "Όχι", απαντούσαν πεισματικά και οι δύο. Και ο Γιώργος Παπανδρέου και ο Αντώνης Σαμαράς -και μην ακούτε τίποτε. Γιατί άραγε; Ακριβώς γιατί τον πρότειναν τα μέσα. "Άνθρωπος των συμφερόντων" ο Παπαδήμος, Κόβεται, διακήρυξαν τα (απαραίτητα σε αυτές τις περιπτώσεις) παπαγαλάκια, που ενδημούν στο περιβάλλον των αρχηγών. "Τραπεζίτη δεν βάζουμε", έλεγαν επιπόρθετα τα του Σαμαρά. "Βάζει όρους ο Παπαδήμος", έριχναν λάδι στη φωτιά οι από γύρω. Και γιατί όλα αυτά; Γιατί οι λεβέντες σκέφτονταν την πάρτη τους. Σου λέει, αν πετύχει ο Παπαδήμος στη θέση του πρωθυπουργού, ως κεντρώος, μετροπαθής άνθρωπος που είναι, μπορεί να εγκατασταθεί στο πολιτικό προσκήνιο ως υπαρκτό πολιτικό μέγεθος και άντε μετά να τον ξεκουνήσεις! Όλα περί πάρτης και όχι περί πατρίδος...

Αύριο η συνέχεια